

Napi sajtószemle

2005. 01. 20. 13:50

A **Népszabadságban** (14. o.) **Eörsi István** *Egyház és politika* címmel reagál Révész Sándor *Jogot, de semmi hatalmat* című, a lapban január 11-én megjelent és általunk is szemlézett cikkére, amelyben a szerző kifejezte határozott véleményét, hogy az egyházaknak igenis joguk van a politizáláshoz. **Eörsi** cikkében védelmébe veszi Gyurcsány Ferencet, azt állítva, hogy a kormányfő a Vatikánban nem az egyházi politizálás pusztá tényét, hanem a mikéntjét kifogásolta. A cikkíró leszögezi: „Számos kelet-közép-európai egyház, köztük a magyar is, gyáván, gyakran önfeladásig menően kiszolgált a hitlerizmussal és a Sztálin birodalmával együttműködő antidemokratikus rendszereket.” A szerző arra is kitér, hogy amikor „II. János Pál bocsánatot kért a zsidóságtól, Gyulay Endre püspök, aki már a holokauszt összes tapasztalatának birtokában volt, bejelentette, hogy a magyar egyháznak (mely az első és a második zsidótörvényt is fenntartás nélkül támogatta) nincs oka ezzel kapcsolatban külön megnyilatkozásra. Ahogy egyházi vélemény szerint a Kádár-rendszerek behódoló szervilizmusért sem kell szégyenkeznie. Ez a vatikáni álláspontnál reakciósabb magatartás is indokolja Gyurcsány panaszt, amellyel... talán nem is csak Sodanót akarta meggyőzni, hanem a honfitársait.” **Eörsi** amorálisnak ítéli, hogy az egyházak azok ellen agitáljanak, akinek az adóját bezsebelik.

Válaszában Révész Sándor felteszi a kérdést: „De kié az adó? A közpénz? A hatalomé, vagy a közé? Ha a közé, akkor azoké is, akiknek az érdekében agitálnak. Ha a hatalomé, akkor amorális lett volna fellépni a kommunista állampárt ellen is, amikor az osztotta a közpénzt.” Révész azt is megjegyzi: „Már elnézést, de nem a panaszkodó vezette véletlenül annak a diktatúrának az ifjúsági szervezetét, amelynek be kellett hódolni? Szégyelld magad, és kussolj, amiért behódoltál nekem! Ez lenne a föllépés erkölcsi alapja?”

A Magyar Kurír megjegyzése: **Eörsi István** cikkének azon részével kapcsolatban, melyben a szentatya zsidóságtól való bocsánatkérését, illetve Gyulay Endre püspök véleményét említi, emlékeztetünk rá: 1994. végén a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa közös nyilatkozatot adott ki a holokauszt 50. évfordulója alkalmából, amely hangsúlyozta: „... meg kell állapítanunk, hogy ebben a tragédiában nemcsak az esztelen gonoszság képviselőit terhelte felelősség, hanem azokat is, akik bár egyházaink tagjainak vallották magukat, mégis félelemből, gyávaságból vagy megalkuvásból nem emelték fel szavukat zsidó embertársaik tömegek megalázása, elhurcolása és meggyilkolása ellen. Az 50 évvel ezelőtti végbement katasztrófa idején elkövetett ezen mulasztásokért Isten színe előtt bocsánatot kérünk” (Magyar Kurír, 1994., december 1., 1.l.)